

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφισθεὶς περὶ Ἐπιτάξεως Ἱδιοκτησίας Νόμος τοῦ 1962, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἀκολουθεῖ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἡμερηίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἄριθμός 21 τοῦ 1962.

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΔΙΑ
ΣΚΟΠΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ.

Μέρος I.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :—

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Ἐπιτάξεως Ἱδιοκτησίας Νόμος τοῦ 1962. Συνοπτικὸς
τίτλος.

2.—(1) Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπη ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.

«ἀκίνητος Ἱδιοκτησία» κέκτηται τὴν ἔννοιαν ἣν ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Ἀκινήτου Ἱδιοκτησίας (Διακατοχῆ, Ἐγγραφή καὶ Ἐκτίμησις) Νόμου, καὶ περιλαμβάνει τὰς ἐπὶ ἀκινήτου Ἱδιοκτησίας πραγματικὰς δουλείας, προνόμια καὶ ἕτερα δικαιώματα, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ περιορίζοντά τὴν χρῆσιν ἀκινήτου Ἱδιοκτησίας δικαιώματα, ἅτινα εἴτε ὑφίστανται νομίμως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιτάξεως εἴτε, καίτοι δὲν ὑφίστανται κατὰ τὸν τοιοῦτον χρόνον, ἀναγκαίως συνιστῶνται διὰ τοῦς σκοποὺς τῆς ἐπιτάξεως.

«ἀξία» ἀναφορικῶς πρὸς οἰανδήποτε Ἱδιοκτησίαν σημαίνει τὸ ποσὸν ὅπερ ἀναμένεται ὅτι ἡ τοιαύτη Ἱδιοκτησία θὰ ἀπέφερεν, ἐὰν ἐπὶ ὠλῆτο ἐκουσίως ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ.

«ἀπαλλοτριούσα ἀρχὴ» σημαίνει ἀπαλλοτριούσαν ἀρχὴν ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ περὶ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως διὰ Δημοσίαν Ὠφέλειαν Νόμῳ τοῦ 1962, ἢ ἐν οἷωδήποτε ἑτέρῳ τροποποιούντι ἢ ἀντικαθιστῶντι τοῦτον, νόμῳ. Κεφ. 224,
3 τοῦ 1960.

«γεωργικὴ γαῖα» σημαίνει πᾶσαν γαῖαν χρησιμοποιοῦμένην διὰ καλλιέργειαν, νομήν, ἢ ὡς λειμῶν, ὡς καὶ πᾶσαν γαῖαν χρησιμοποιοῦμένην διὰ φυτείας ἢ δάση ἢ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἐμπορευσίμων θάμνων, ἢ γαῖας χρησιμοποιοῦμένης διὰ πτηνοτροφίαν, καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὄπωρῶν, ἢ ὡς φυτῶρια, γεωργικοὺς κλήρους (allotments), περιλαμβανομένων τῶν δι' ἀνάπτυξιν κήπων χρησιμοποιοῦμένων κλήρων (allotment gardens) τῶν καλλιεργουμένων ἐξ ὀλοκλήρου ἢ κυρίως ὑπὸ τοῦ κατόχου διὰ τὴν παραγωγὴν λαχανικῶν ἢ καρπῶν προοριζομένων διὰ κατανάλωσιν τοῦ ἰδίου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου.

«δικαστήριον» σημαίνει τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον.

«ένδιαφερόμενος» περιλαμβάνει πάντα όστις προβάλλει οίανδήποτε άξίωσιν επί τής άποζημιώσεως τής όφειλομένης λόγω τής δυνάμει του παρόντος Νόμου γενομένης επιτάξεως, ώς και πάντα όστις δυνάμει τών διατάξεων τών διαλαμβανομένων έν άρθροις 8, 9 και 12 του παρόντος Νόμου δικαιούται εις τοιαύτην άποζημίωσιν·

«επίταξις» σημαίνει τήν άναγκαστικήν κτήσιν κατοχής επί Ιδιοκτησίας, ή τήν πράξιν δι' ής άπαιτείται όπως Ιδιοκτησία τεθη είς τήν διάθεσιν τής επιτασσούσης άρχής δυνάμει του παρόντος Νόμου·

«επιτάσσουσα άρχή» σημαίνει τήν Δημοκρατίαν ή Κοινοτικήν τινα Συνέλευσιν δι' οίονδήποτε τών σκοπών τών ειδικώς καθοριζομένων έν παραγράφω 8 του άρθρου 23 του Συντάγματος και υπό τούς έν ταύτη διαλαμβανομένους όρους·

«Ιδιοκτησία» σημαίνει κινητήν και άκίνητον Ιδιοκτησίαν·

«κινητή Ιδιοκτησία» σημαίνει τά πάσης φύσεως ένσώματα πράγματα, έξαιρουμένης τής άκινήτου Ιδιοκτησίας, και περιλαμβάνει άπαντα τά έπί τοιαύτης Ιδιοκτησίας δικαιώματα ή συμφέροντα·

«όλική άπώλεια» κέκτηται τήν αύτην έννοιαν ώς και διά τούς σκοπούς του έκάστοτε έν ισχύϊ νόμου του άφορώντος εις τήν ασφάλισιν, και θα έρμηνεύηται αναλόγως· ώς περιλαμβάνων και πλασματικήν όλικήν άπώλειαν·

«Σύνταγμα» σημαίνει τό Σύνταγμα τής Δημοκρατίας·

«φυσική φθορά», αναφορικώς πρός οίανδήποτε Ιδιοκτησίαν έφ' ής έκτήθη κατοχή δυνάμει διατάγματος επιτάξεως, σημαίνει τοιαύτην φυσικήν φθοράν οία δύναται να άναμένηται ότι θα έπήρχετο και έάν έτι δέν έκτάτο ούτω κατοχή επί τής τοιαύτης Ιδιοκτησίας·

(2) Οί έν τω παρόντι Νόμω μή άλλως καθωρισθέντες όροι κέκτηνται, έκτός έάν άλλως προκύπτη έκ του κειμένου, τήν έννοιαν ήν απέδωκεν εις τούς τοιούτους όρους τό Σύνταγμα και ό περι 'Ακινήτου 'Ιδιοκτησίας (Διάκατοχή, Έγγραφή και Έκτίμησις) Νόμος·

Κεφ. 224.
3 του 1960.

Μέρος II.

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ—ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ.

Σκοποι δι' ούς Ιδιοκτησία δύναται να επιταχθί.

3.—(1) Τηρουμένων τών διατάξεων του Συντάγματος και του παρόντος Νόμου, πάσα Ιδιοκτησία δύναται να επιταχθί διά τινα σκοπόν δημοσίας ώφελείας.

(2) Σκοποι δημοσίας ώφελείας περιλαμβάνουσιν σκοπούς άφορώντας εις—

(α) τήν άμυναν ή ασφάλειαν τής Δημοκρατίας·

(β) τήν δημοσίαν ασφάλειαν ή τήν δημοσίαν τάξιν ή τήν δημοσίαν ύγειαν ή τά δημόσια ήθη·

(γ) τήν εκπλήρωσιν διεθνών ύποχρεώσεων·

(δ) τήν προμήθειαν ή διατήρησιν ή ανάπτυξιν προμηθειών και ύπηρεσιών, αίτινες είναι αναγκαίαι εις τήν ζωήν ή προάγουσι τήν εύημερίαν ή τήν άναψυχήν του κοινού·

(ε) τήν άγροτικήν μεταρρύθμισιν·

(στ) τήν προαγωγήν ή ανάπτυξιν τής γεωργίας ή βιομηχανίας ή έμπορίου ή τουρισμού·

(ζ) τήν προαγωγήν ή ανάπτυξιν τής μεταλλευτικής ή οίασδήποτε έτέρας παρομοίας φύσεως βιομηχανίας·

(η) άρχαιολογικάς άνασκαφάς ή τήν συντήρησιν ή άξιοποίησιν τών άρχαίων μνημείων ή άρχαιοτήτων ή τήν ανάπτυξιν τών πέριξ κειμένων χώρων·

- (θ) τὴν πολεοδομίαν, χωρονομίαν ἢ οἰκιστικὴν·
- (ι) τὴν δημιουργίαν, συντήρησιν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν διὰ ξηρᾶς, θαλάσσης ἢ ἀέρος συγκοινωνιῶν·
- (ια) τὴν συντήρησιν τοῦ ἐδάφους ἢ τὴν συντήρησιν ἢ ἀνάπτυξιν τῶν φυσικῶν πηγῶν πλούτου, περιλαμβανομένων τῶν δασῶν καὶ ὑδάτων, καὶ τὴν διανομὴν ὕδατος·
- (ιβ) τὴν καλυτέραν διὰ τὴν δημοσίαν ὠφέλειαν χρησιμοποίησιν ἢ ἀνάπτυξιν ἰδιοκτησίας·
- (ιγ) τὴν δημιουργίαν ἢ συντήρησιν ἢ ἀνάπτυξιν τόπων ἀναψυχῆς·
- (ιδ) τὴν ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας δημιουργίαν, ἢ συντήρησιν ἢ ἀνάπτυξιν δημοσίων οἰκημάτων ἢ δημοσίων ἔργων·
- (ιε) τὴν ἐπίτευξιν ἢ προαγωγὴν τῶν σκοπῶν τοῦ συνεργατισμοῦ·
- (ιστ) τὴν ἐπίτευξιν ἢ προαγωγὴν τῶν σκοπῶν οἰουδήποτε, ἐν τῇ ἀρμοδιότητι Κοινοτικῆς τινος Συνελεύσεως ἐμπίπτοντος, ἐκπαιδευτικοῦ, θρησκευτικοῦ, φιλανθρωπικοῦ ἢ ἀθλητικοῦ ἰδρύματος, σώματος ἢ ὀργανώσεως·
- (ιζ) τὴν ἐπίτευξιν ἢ προαγωγὴν τῶν σκοπῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ κοινῆς ὠφελείας ὀργανισμῶν, εἰδικῶς προβλεπομένων ὑπὸ τινος νόμου·
- (ιη) τὴν δημιουργίαν ἢ συντήρησιν ἢ ἀνάπτυξιν τόπων ταφῆς.

4.--(1) Ὅσακις καθίσταται ἀναγκαία ἢ ἐπίταξις ἰδιοκτησίας διὰ σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας, ἢ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ δύναται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ διατάγματος (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένου ὡς «διάταγμα ἐπιτάξεως») δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ κηρύξη ὅτι ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία κατέστη οὕτω ἀναγκαία, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπίταξιν αὐτῆς, καθορίζουσα σαφῶς τὸν σκοπὸν δι' ὃν αὐτὴ κατέστη οὕτω ἀναγκαία, τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἐπιτάξεως, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφ' ἧς ἄρχεται ἢ ἐπίταξις :

Διάταγμα
ἐπιτάξεως.

Νοεῖται ὅτι ὁσακις ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ εἶναι Κοινοτικὴ τις Συνέλευσις, δὲν ἐπιτρέπεται ἢ δημοσιεῖσιν διατάγματος ἐπιτάξεως ἐκτὸς ἐὰν ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς δοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δεκαπέντε ἡμερῶν προειδοποίησις περὶ τὴν σκοπούμενην δημοσίευσιν.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως ἐκδίδεται--

- (α) ὁσακις ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ εἶναι ἡ Δημοκρατία, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου·
- (β) ὁσακις ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ εἶναι Κοινοτικὴ τις Συνέλευσις, δι' οἷονδήποτε τῶν σκοπῶν τῶν εἰδικῶς καθοριζομένων ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Συντάγματος, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν ταύτῃ διαλαμβανομένου ὄρους, ὑπὸ τῆς τοιαύτης Κοινοτικῆς Συνελεύσεως :

(3) Τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως ἰσχύει διὰ χρονικὸν διάστημα ἢ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν συνόλῳ τὰ τρία ἔτη, καθοριζόμενα ἐν τῷ τοιοῦτῳ διατάγματι ἢ, ἐὰν οὐδὲν περὶ τούτου προβλέπεται, μέχρι τῆς παρόδου τριῶν ἐτῶν ἀφ' ἧς κηρύχθη ἢ ἰσχύς τῆς ἐπιτάξεως :

Νοεῖται ὅτι καθ' οἷονδήποτε χρόνον διαρκούσης τῆς ἰσχύος διατάγματος ἐπιτάξεως, ἢ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ δύναται διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διατάγματος, δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας--

- (α) ν' ἀνακαλέσῃ τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως ἢ,

να παρατείνει τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ καθοριζόμενον ἐν τῷ διατάγματι ἐπιτάξεως διὰ τοιοῦτον περαιτέρω διάστημα ἢ διαστήματα, μὴ ἐκτεινόμενα πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἤρξατο ἡ ἰσχύς τῆς ἐπιτάξεως, ὡς ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον.

(4) Τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως δύναται νὰ διαλαμβάνῃ τὰς ἀναγκαίας δευτερευούσας, συμπληρωματικὰς ἢ ἐπακολουθούσας διατάξεις.

Προκαταρκτικὴ ἔκθεσις

5. (1) Πρὶν ἢ ἐκδοθῆι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 οἰονδήποτε διάταγμα ἀναφορικῶς πρὸς ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ δύναται, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία εἶναι κατάλληλος διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν κατέστη ἀναγκαία ἡ ἐπίταξις, νὰ δημοσιεύσῃ γνωστοποίησιν περὶ τὴν σκοπούμενην ἐπίταξιν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας ἐμπεριέχουσαν πλήρη περιγραφὴν ταύτης· ἅμα δὲ τούτῳ πᾶς λειτουργὸς ἢ ὑπηρετὴς τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἢ οἰονδήποτε ἕτερον πρόσωπον δύναται, ἐὰν ἐξουσιοδοτηθῇ δεόντως ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἐπιτάσσουσας ἀρχῆς, νὰ εἰσέλθῃ, ἐπισκοπήσῃ καὶ χωρομετρήσῃ τὴν τοιαύτην ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ προβῆ εἰς οἰονδήποτε ἕτεραν ἐνέργειαν ἢθελε κρίνει ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο :

Νοεῖται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἰονδήποτε τοιοῦτου λειτουργοῦ, ὑπηρετοῦ ἢ ἑτέρου προσώπου εἴσοδος εἰς--

(α) κατοικίαν ἀνευ πλήρως ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος·

(β) οἴκημα ὅπερ δὲν συνιστᾷ κατοικίαν, ἐὰν δὲν δώσῃ προηγουμένως εἰς τὸν κάτοχον ὀκτῶ ἡμερῶν προειδοποίησιν περὶ τῆς προθέσεως τοῦ ὅπως πράξῃ τοῦτο·

(γ) οἰονδήποτε ἕτεραν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, ἐὰν δὲν δώσῃ προηγουμένως εἰς τυχόν κάτοχον αὐτῆς μίᾳ ἡμέρᾳ προειδοποίησιν περὶ τῆς προθέσεως τοῦ ὅπως πράξῃ τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κάτοχος συναινῇ ἐγγράφως εἰς τὴν τοιαύτην εἴσοδον.

(2) Κατὰ τὸν ταχύτερον πρόσφορον χρόνον ἀπὸ τῆς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) γενομένης εἰσόδου, ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ καταβάλλει ἀποζημιώσεις διὰ πᾶσαν ἐπενεχθεῖσαν ζημίαν, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὸ καταβλητέον ποσόν, τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Κτήσις κατοχῆς ἐπὶ τῆς ἐπιτάσσουσας ἰδιοκτησίας.

6.---(1) Ὅσακις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 ἐκδίδηται διάταγμα ἐπιτάξεως ἰδιοκτησίας, ἡ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας κατοχὴ δύναται νὰ κτηθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτάσσουσας ἀρχῆς κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἣτις καθορίζεται ἐν τῷ τοιούτῳ διατάγματι, ὡς ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ἐπιτάξεως, ἢ καθ' οἰονδήποτε μετέπειτα χρόνον, καὶ νὰ διατηρηθῇ μέχρι οὗ τερματισθῇ ἡ ἰσχύς τοῦ τοιοῦτου διατάγματος ὡς προβλέπεται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ.

(2) Ὅσακις δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀποκτᾶται κατοχὴ ἐφ' οἰασδήποτε ἰδιοκτησίας, ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία δύναται, ἀνεξαρτήτως παντὸς περιορισμοῦ ὅστις ἤθελεν ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς (ὑπὸ τίνος νόμου, διοικητικῆς πράξεως κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου γενομένης, ἢ ἄλλως πως) καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς διαλαμβανομένους ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 7, νὰ χρησιμοποιηθῇ διαρκούσης τῆς περιόδου καθ' ἣν διατηρεῖται κατοχὴ ἐπὶ ταύτης, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὡς ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ ἤθελε κρίνει σκόπιμον· διαρκούσης δὲ τῆς προμνησθείσης περιόδου ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ, ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως ἢ ἀπαλλοτριούσα ἀρχὴ εἰς ἣν παρεχωρήθη προσωρινῶς ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία ὑπὸ τῆς ἐπιτάσσουσας ἀρχῆς, δύναται νὰ πράξῃ πᾶν ὅτι οἰονδήποτε πρόσωπον ἔχον συμφέρον ἐπὶ τοιαύτης ἰδιοκτησίας θὰ ἐδικαιούτο νὰ πράξῃ δυνάμει τοῦ τοιοῦτου συμφέροντος.

7.—(1) Ἰδιοκτησία ἐπιταχθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν οὕτω ἐπετάχθη.

Σκοπὸς δι' ὃν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἐπιταχθεῖσα ἰδιοκτησία.

(2) Ἀναφορικῶς πρὸς ἰδιοκτησίαν ἐπιταχθεῖσαν δι' εἰδικὸν τινα σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας, οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενων ἐμποδίζει τὴν ἐπιτάσσουσαν ἀρχὴν νὰ παραχωρήσῃ προσωρινῶς τὴν τοιαύτην ἰδιοκτησίαν εἰς ἀπαλλοτριούσαν ἀρχὴν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τοιούτου σκοποῦ, ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ὡς ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ ἤθελε καθορίσει.

Μέρος III.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΔΙ' ΕΠΙΤΑΞΙΝ.

8.—(1) Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις ἀναφορικῶς πρὸς ἐπίταξιν ἀκινήτου ἰδιοκτησίας δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου σύγκειται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν ποσῶν, ἦτοι—

Ἀποζημίωσις δι' ἐπίταξιν ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

- (α) ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ μίσθωμα ὅπερ εὐλόγως δύναται νὰ ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο ὑπὸ τινος, ἐν τῇ κατοχῇ τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας τελούντος μισθωτοῦ, διὰ περίοδον ἀρχομένην ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς ἐπιτάξεως καὶ λήγουσαν ἅμα τῇ λήξει τοῦ οἰκείου διατάγματος ἐπιτάξεως, δυνάμει συμβάσεως μισθώσεως συναφθείσης ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὡς εἴρηται περιόδου, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ τοιοῦτος μισθωτὴς ἀνέλαβε τὸ βάρος τῶν ἐξόδων ἐπισκευῆς καὶ ἀσφάλισσεως, ὡς καὶ τὰς τυχόν λοιπὰς δαπάνας, αἰτίνες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας εἰς κατάστασιν τοιαύτην ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀποδώσῃ τὸ τοιοῦτο μίσθωμα· καὶ
- (β) ὡσάκις κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἐδημοσιεῦθη τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως, ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἐὰν ἡ ἐπίταξις δὲν ἐλάμβανε χώραν θὰ ἐξηκολούθει νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐπιχειρήσεως, ἐμπορίου, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου τινος ἐναγγέλματος, ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν ζημίαν ἣν τυχὸν οὗτος εὐθέως ὑπέστη ὡς ἐκ τῆς ἐπιτάξεως· καὶ
- (γ) ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς οἰανδήποτε ἐλάττωσιν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας, ἣτις ἤθελεν ἐπέλθῃ εἴτε ἐκ τῆς παρουσίας ἐπὶ ἢ ἐντὸς ἢ ὑπεράνω τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας οἰασδῆποτε οἰκοδομῆς ἢ ἐτέρου κτίσματος, ἔργου ἢ προσαρτήματος οἰκοδομηθέντος, κατασκευασθέντος ἢ προσαρτηθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς, εἴτε ἐξ' οἰασδῆποτε ζημίας ἐπενεχθείσης εἰς τὴν τοιαύτην ἰδιοκτησίαν διαρκούσης τῆς περιόδου καθ' ἣν διατηρεῖται κατοχὴ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς φυσικῆς φθορᾶς ἢ οἰασδῆποτε ζημίας ἀνορθωθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς· καὶ
- (δ) ὡσάκις ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία εἶναι γεωργικὴ γαῖα, ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ποσὸν ὅπερ εὐλόγως δύναται νὰ ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο ὑπὸ τινος ἐπερχομένου μισθωτοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ μισθώματος, ἀναφορικῶς πρὸς τυχὸν προηγουμένης πράξεις, αἰτίνες ἐγένοντο ἐπὶ τῷ τέλει καλλιέργειας τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τυχὸν σπόρους, ὄργανα, ἡρτημένους καρπούς καὶ λοιπὰ παρόμοια ζητήματα, δυνάμει συμβάσεως μισθώσεως τῆς ἰδιοκτησίας συναφθείσης ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως· καὶ

- (ε) ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς εὐλόγους δαπάνας, αἵτινες ἐγένοντο, ἄλλως ἢ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτασσοῦσης ἀρχῆς, ἐπὶ τῷ τέλει συμμορφώσεως πρὸς τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως :

Νοεῖται ὅτι —

- (i) κατὰ τὸν ὑπολογισμόν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (α), τοῦ μισθώματος ὅπερ εὐλόγως δύναται ν' ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο ἀναφορικῶς πρὸς ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (β) οἰασδήποτε ζημίας εἰς ἐπιχειρήσιν, ἐμπόριον, ἐλευθέριον ἢ ἄλλο ἐπάγγελμα, καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (δ) οἰουδήποτε ποσοῦ ὅπερ εὐλόγως δύναται ν' ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο ἐπὶ πλέον τοῦ μισθώματος ὑπὸ τινος ἐπερχομένου μισθωτοῦ, τὸ γεγονός ὅτι ἡ κατοχὴ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας κτᾶται δυνάμει διατάγματος ἐπιτάξεως, ἐκτὸς ὁσάκις ἡ τοιαύτη ἐπίταξις γίνεται διὰ μεταλλευτικῶν σκοποῦς, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἐπαύξεισις ἥτις ἤθελεν ἐπέλθει εἰς τὰς ἀξίας λόγῳ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἡ ἐπίταξις κατέστη ἀναγκαία, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν· καὶ
- (ii) δὲν καταβάλλεται δυνάμει τῆς παραγράφου (γ) ἀναφορικῶς πρὸς ζημίαν ἐπελθοῦσαν εἰς ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, ποσὸν μείζον τῆς ἀξίας τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐκτήθη ἐπὶ ταύτης κατοχὴ δυνάμει διατάγματος ἐπιτάξεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει οἰασδήποτε ἐπαυξήσεως εἰς τὴν ἀξίαν ταύτης, ἐπελθούσης λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἡ ἐπίταξις τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας κατέστη ἀναγκαία.
- (2) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (1) λογίζεται καθισταμένη ἀπαιτητὴ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διαρκούσης τῆς περιόδου ἣτις ἄρχεται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος ἐπιτάξεως καὶ λήγει ἅμα τῇ λήξει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, καὶ ἀναλόγως καταμερίζεται χρονικῶς, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ ἐκάστοτε θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ κατέχη τὴν ἰδιοκτησίαν, ἐὰν ἡ ἐπίταξις δὲν ἐλάμβανεν χώραν· τὸ παρὸν ὁμως ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἀπαιτῆται ἡ καταβολὴ πληρωμῶν ἀνὰ διαστήματα ἐλάσσονα τοῦ ἑνὸς μηνός.
- (3) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπηνέχθη ἡ ζημία ἀναφορικῶς πρὸς ἣν ὀφείλεται ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ ὑποστὰν τὴν τοιαύτην ζημίαν πρόσωπον.
- (4) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (γ) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου καθ' ἣν διητηρεῖτο κατοχὴ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἦτο ἰδιοκτῆτης τῆς ἰδιοκτησίας (ὁ τοιοῦτος ὄρος περιλαμβάνει καὶ τὸ πρόσωπον ὅπερ δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῆ ὡς ἰδιοκτῆτης ταύτης).
- (5) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ ἅμα ὡς κτηθῆ κατοχὴ δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ ἀμέσως πρὸ τοῦ ὡς εἴρηται χρόνου, ἦτο κάτοχος τῆς ἰδιοκτησίας.
- (6) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (ε) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διενεργοῦνται αἱ δαπάναι ἀναφορικῶς πρὸς ἃς ὀφείλεται ἡ ἀποζημίωσις, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὑφ' οὗ, ἢ ἐκ μέρους οὗτινος, ἐγένοντο αἱ δαπάναι.

9.—(1) Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις ἀναφορικῶς πρὸς ἐπίταξιν κινή-
 τῆς ἰδιοκτησίας δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἀκο-
 λούθων ποσῶν, ἦτοι—

Ἀποζημίωσις
 δι' ἐπίταξιν
 κινήσεως ἰδιο-
 κτησίας.

- (α) ὁσάκις ἡ ἰδιοκτησία εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ συνιστᾷ ὑπὸ ὁμαλᾶς συνθήκας ἀντικείμενον μισθώσεως, ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ μίσθωμα ὅπερ εὐλόγως δύναται νὰ ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο ὑπὸ τινος, ἐν τῇ κατοχῇ τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας τελοῦντος, μισθωτοῦ, διὰ περιόδον ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιτάξεως καὶ λήγουσαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκείου διατάγματος ἐπιτάξεως, δυνάμει συμβάσεως μισθώσεως συναφθείσης ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὡς εἴρηται περιόδου, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ τοιοῦτον πρόσωπον ἀνέλαβε τὸ βᾶρος τῶν ἐξόδων ἐπισκευῆς καὶ ἀσφάλισεως καὶ τὰς τυχόν λοιπὰς δαπάνας, αἰτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας εἰς κατάστασιν τοιαύτην, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀποδώσῃ τὸ τοιοῦτον μίσθωμα, καὶ, ὁσάκις ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία εἶναι ὄχημα, πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος (ὃ τοιοῦτος ὄρος λογίζεται περιλαμβάνων οἰανδήποτε πτητικὴν μηχανὴν, ἀνεμοπλάνον, ἀερόπλοιον ἢ ἀερόστατον, προσηρητημένον ἢ ἐλεύθερον) τὰ ἐξόδα λειτουργίας τοῦ τοιοῦτου ὀχήματος, πλοίου ἢ ἀεροσκάφους· καὶ
- (β) ὁσάκις κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως, ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἐὰν ἡ ἐπίταξις ὄν ἐλάμβανεν χώραν θὰ ἐξηκολούθει νὰ χρησιμοποιηθῆται διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐπιχειρήσεως, ἐμπορίου, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου ἐπαγγέλματος, ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν ζημίαν ἣν τυχὸν οὗτος εὐθέως ὑπέστη ὡς ἐκ τῆς ἐπιτάξεως· καὶ
- (γ) ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ ἐξόδα ἀνορθώσεως οἰασδήποτε ζημίας μὴ ἐπαγομένης ὀλικῆν ἀπώλειαν τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας, καὶ γενομένης διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ἐπὶ ταύτης κατοχῆς δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς φυσικῆς φθορᾶς ἢ οἰασδήποτε ζημίας ἀνορθωθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς· ἢ ὁσάκις ἡ τοιαύτη ζημία ἐπάγεται ὀλικῆν ἀπώλειαν τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας, ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας ἀμέσως πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπηνέχθη ἡ τοιαύτη ζημία· καὶ
- (δ) ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς εὐλόγους δαπάνας αἰτινες ἐγένοντο, ἄλλως ἢ ἐκ μέρους τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς, ἐπὶ τῷ τέλει συμμορφώσεως πρὸς τὸ διάταγμα ἐπιτάξεως :

Νοεῖται ὅτι—

- (i) κατὰ τὸν ὑπολογισμόν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (α), τῷ ποσοῦ ὅπερ εὐλόγως δύναται νὰ ἀναμένηται ὅτι θὰ κατεβάλλετο διὰ τὴν χρῆσιν οἰασδήποτε ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου (β), οἰασδήποτε ζημίας ἐπενεχθείσης εἰς ἐπιχειρήσιν, ἐμπόριον, ἐλευθέριον ἢ ἄλλο ἐπάγγελμα, τὸ γεγονός ὅτι ἡ κατοχὴ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας κτᾶται δυνάμει διατάγματος ἐπιτάξεως, ὡς καὶ οἰασδήποτε ἐπαύξεσις ἥτις ἤθελεν ἐπέλθῃ εἰς τὰς ἀξίας λόγῳ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἡ ἐπίταξις κατέστη ἀναγκαῖα, οὐδὲν ἄλλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν·
- (ii) δὲν καταβάλλεται δυνάμει τῆς παραγράφου (γ), ἀναφορικῶς πρὸς ζημίαν ἐπενεχθείσαν εἰς οἰανδήποτε ἰδιοκτησίαν καὶ μὴ ἐπαγομένην ὀλικῆν ἀπώλειαν ταύτης, ποσὸν μείζον τῆς ἀξίας τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας

κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐκτήθη ἐπὶ ταύτης κατοχῆ δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψει οἰασδῆποτε ἐπαυξήσεως εἰς τὴν ἀξίαν ταύτης, ἐπελθούσης λόγω τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἧς ἡ ἐπίταξις τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας κατέστη ἀναγκαία.

(2) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (1) λογίζεται καθισταμένη ἀπαιτητὴ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διαρκούσης τῆς περιόδου ἣτις ἀρχεται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς ἐπιτάξεως, καὶ λήγει ἅμα τῇ λήξει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, καὶ ἀναλόγως καταμερίζεται χρονικῶς, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ ἐκάστοτε θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ κατέχη τὴν ἰδιοκτησίαν, ἐὰν ἡ ἐπίταξις δὲν ἐλάμβανε χώραν· τὸ παρὸν ὅμως ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἀπαιτῆται ἡ καταβολὴ πληρωμῶν ἀνὰ διαστήματα ἐλάσσονα τοῦ ἐνὸς μηνός.

(3) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπηνέχθη ἡ ζημία ἀναφορικῶς πρὸς ἣν ὀφείλεται ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ ὑποστάν τὴν ζημίαν πρόσωπον.

(4) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (γ) τοῦ ἐδαφίου (1), καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου καθ' ἣν διητηρεῖτο κατοχῆ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας δυνάμει τοῦ διατάγματος ἐπιτάξεως, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἦτο ἰδιοκτῆτης τῆς ἰδιοκτησίας, ἅμα δὲ τῇ καταβολῇ τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως εἰς οἷονδῆποτε πρόσωπον, ἀναφορικῶς πρὸς ζημίαν ἐπαγομένην ὀλικὴν ἀπώλειαν, ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ κέκτηται τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὑποκαταστάσεως εἰς τὰ δικαιώματα ἐφ' ὅ,τιδῆποτε ὑπελείφθη ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ ἔνδικο μέσα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν, ὡς ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς ὡς ἀσφαλιστοῦ, δυνάμει συμβάσεως δι' ἧς καλύπτεται ἀσφαλιστικῶς τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐναντίον τῆς ζημίας.

(5) Ἀποζημίωσις ὀφειλομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ ἐδαφίου (1) καθίσταται ἀπαιτητὴ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διενεργοῦνται αἱ δαπάναι ἀναφορικῶς πρὸς ἧς ὀφείλεται ἡ ἀποζημίωσις, καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ὑφ' οὗ, ἢ ἐκ μέρους οὔτινος, ἐγένοντο αἱ δαπάναι.

Διαπραγματεύσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

10. Ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ ὀφείλει, κατὰ τὸν ταχύτερον πρόσφορον χρόνον ἀφ' ἧς ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐπίταξιν κατέστη ἀπαιτητὴ, νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὸν συμβατικὸν καθορισμὸν καὶ τὸν καταμερισμὸν αὐτῆς μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων.

Καθορισμὸς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

11. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡ ἀποζημίωσις δι' ἐπίταξιν κατέστη ἀπαιτητὴ, δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 10, ἢ καίτοι ἡ προμνησθεῖσα περίοδος τῶν τριῶν μηνῶν δὲν παρήλθεν, δὲν προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμφωνία ὑπὸ τὰς περιστάσεις, ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχὴ, ἢ πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ, παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὅπως προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως ἢ ὁσάκις τοῦτο ἐνδείκνυται, εἰς τὸν καταμερισμὸν ταύτης μεταξύ τῶν εἰς ταύτην ἐνδιαφερομένων.

Καταμερισμὸς ἀποζημιώσεως.

12.—(1) Ὅσακις ὀφείλεται ποσὸν τι ὑπὸ μορφήν ἀποζημιώσεως, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (4) τοῦ ἄρθρου 8 ἢ τοῦ ἐδαφίου (4) τοῦ ἄρθρου 9, εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην οἰασδῆποτε ἰδιοκτησίας ἐπιταχθείσης δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, θὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις, ἢτοι—

(α) ἐὰν, ὅτε τὸ τοιοῦτο ποσὸν κατέστη ἀπαιτητὸν, ἡ τοιαύτη ἰδιοκτησία ὑπέκειτο εἰς ἐνέχυρον ἢ ἐβαρύνετο διὰ τῆς πληρωμῆς οἴου-

δήποτε ποσού ήσφαλισμένου δι' υποθήκης, έγγραφης δικαστικής αποφάσεως ή οιοσδήποτε άλλου εμπραγμάτου βάρους ή εμπραγμάτου ασφάλειας δυνάμει τών διατάξεων του έκάστοτε έν ισχύϊ νόμου. εις τόν αντίστοιχόν ενχυρούχον, ένυπόθηκον ή έκ δικαστικής αποφάσεως δανεστήν, ή αναλόγως τής περιπτώσεως, εις οιονδήποτε Έτερον πρόσωπον πρὸς ὄφελος ούτινος ύφίσταται τὸ τοιοῦτον εμπράγματον βάρος ή ασφάλεια, καταβάλλεται τὸ ὡς εἴρηται καταβλητέον ποσόν, ή μέρος έπαρκές διὰ τήν ὀλικήν ή μερικὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ὀφειλομένου χρέους, συμφώνως πρὸς τήν ύφισταμένην προτεραιότητα τοῦ τοιούτου ένεχύρου, υποθήκης, έγγραφης δικαστικής αποφάσεως, ή έτέρου εμπραγμάτου βάρους ή ασφάλειας·

- (β) εἴαν, ὅτε τὸ τοιοῦτο ποσόν κατέστη ἀπαιτητόν, ή τοιαύτη ιδιοκτησία ύπέκειτο εις σύμβασιν έννοικιαγορᾶς, εις τόν μισθωτὴν καταβάλλεται μέρος τής καταβλητέας ἀποζημιώσεως έπαρκές διὰ τήν ικανοποίησιν οἰασδήποτε ἀπαιτήσεως ήν ήθελεν οὗτος προβάλει δυνάμει τής περί έννοικιαγορᾶς συμβάσεως, αναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα δι' ὃ ή τοιαύτη ἀποζημίωσις καταβάλλεται.

(2) Ἐνεξαρτήτως παντός έν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένου, ἀποζημιώσις καταβάλλεται ὡσαύτως εις πᾶν πρόσωπον ὅπερ ήθελεν ἀποδείξει, διὰ διατάγματος ἀρμοδίου δικαστηρίου, δικαίωμα ή συμφέρον επί τής ιδιοκτησίας ἀναφορικῶς πρὸς ήν καταβάλλεται ἀποζημιώσις.

(3) Εἰς περιπτώσιν διαφωνίας ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον ὅπερ δικαιούται εις τήν ἀποζημίωσιν ή μέρος αὐτῆς, ἀναφορικῶς πρὸς ιδιοκτησίαν ἐπιταχθεῖσαν δυνάμει τών διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ή ὡς πρὸς τὸ ποσόν εις ὃ τὸ τοιοῦτον πρόσωπον δικαιούται, τὸ δικαστήριον ἀποφαινεταί επί τῆς τοιαύτης διαφωνίας τῇ αἰτήσῃ τής ἐπιτασσούσης ἀρχῆς, ή παντός ένδιαφερομένου εις τήν ιδιοκτησίαν προσώπου.

13.—(1) Ἐὰν ὡς ή καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις, κατατᾶσα ἀπαιτητῇ συμφωνηθῇ ή καθορισθῇ δυνάμει τών διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, αὐτῇ καταβάλλεται πάραυτα τοῖς μετρητοῖς εις τοὺς ένδιαφερομένους μέ ἐτήσιον τόκον πρὸς τέσσερα ἢ τὸς ἑκατόν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ήν ή τοιαύτη ἀποζημίωσις κατέστη ἀπαιτητῇ, μέχρι τῆς ἡμερομηνίας πληρωμῆς:

Καταβολή
τῆς ἀπο-
ζημιώσεως.

Νοεῖται ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ τόκου δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποζημίωσις πληρωτέα δυνάμει τών διατάξεων τής παραγράφου (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 8 ή τής παραγράφου (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 9 λογίζεται καθισταμένη ἀπαιτητῇ ἀνὰ μηνιαία διαστήματα ὑπολογιζόμενα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ήν ἤρξατο ή ισχύς τῆς ἐπιτάξεως.

(2) Ἡ ἐπιτάσσουσα ἀρχή, καθ' οιονδήποτε χρόνον πρὶν ή ή πληρωτέα ἀποζημίωσις συμφωνηθῇ ή καθορισθῇ δικαστικῶς, τῇ ἀπαιτῇσι παντός εις τήν τοιαύτην ἀποζημίωσιν ένδιαφερομένου προσώπου, θὰ καταβάλλῃ τῷ τοιοῦτῷ προσώπῳ τὰ τρία τέταρτα οιοσδήποτε ποσοῦ ὅπερ ήθελε προσφερθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς ἀναφορικῶς πρὸς τήν καταστάσαν ήδη ἀπαιτητὴν τοιαύτην ἀποζημίωσιν· πᾶν οὔτῳ καταβληθέν ποσόν ὑπολογίζεται κατὰ τήν πληρωμὴν τής ἀποζημιώσεως ὡς προβλέπεται έν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἔμια ὡς αὐτῇ συμφωνηθῇ ή καθορισθῇ δικαστικῶς.

(3) Ἐὰν οιοσδήποτε τών ένδιαφερομένων ἀρνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ τήν εις αὐτόν καταβλητέαν ἀποζημίωσιν ή εἴαν δέν εἶναι δυνατῇ ή καταβολή τής ἀποζημιώσεως λόγω ἀνικανότητος ή ἀπουσίας αὐτοῦ έκ τῆς νήσου

Κύπρου, ή επίτασσουσα άρχή δύναται, συμφώνως ταίς όδηγίαις άς ήθελεν εκδώσει τό δικαστήριον, νά καταθέση τό ποσόν τής τοιαύτης άποζημιώσεως παρά τώ Γενικώ Λογιστή τής Δημοκρατίας.

(4) Η επίτασσουσα άρχή πριν ή προβή, δυνάμει του παρόντος άρθρου εις τήν καταβολήν οιασδήποτε άποζημιώσεως όφειλομένης εις τόν ιδιοκτήτην οιασδήποτε ιδιοκτησίας, άφαιρεί εκ του πληρωτέου ποσού τούς πάσης φύσεως φόρους, τέλη ή δασμούς τούς όφειλομένους αναφορικώς πρός επίταχθείσαν ιδιοκτησίαν, και καταβάλλει τό ούτω άφαιρεθέν ποσόν εις τήν άρχήν εις ήν όφείλεται ό τοιούτος φόρος ή δασμός.

Μέρος IV.

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Περιορισμοί
έπι τής
έφαρμογής
του παρόντος
Νόμου.

14. Αί διατάξεις του παρόντος Νόμου—

- (α) υπόκεινται εις τās σχετικές διατάξεις τής Συνθήκης τής άφορμής εις τήν Έγκαθίδρυσιν τής Δημοκρατίας τής Κύπρου, ήτις υπεγράφη έν Λευκωσία, τήν 16ην Αύγουστου 1960, και τών Διακοινώσεων αίτινες άφορῶσιν εις τās Περιοχάς Διακατοχής Πολύ Μικράς Διάρκειας (Very Short Term Sites) αίτινες υπεγράφησαν έν Λευκωσία, και άντηλλάγησαν κατά τήν αύτήν ήμερομηνίαν·
- (β) έν περιπτώσει έφαρμογής αύτών έπι έπιτάξεως γενομένης υπό Κοινοτικής τινος Συνελεύσεως, υπόκεινται εις τās διατάξεις τής παραγράφου β του άρθρου 23 του Συντάγματος·
- (γ) έν περιπτώσει έφαρμογής αύτών έπι έπιτάξεως οιασδήποτε ιδιοκτησίας περιγραφομένης έν τή παραγράφω 9 ή 10 του άρθρου 23 του Συντάγματος, υπόκεινται εις τās διατάξεις τής ως είρηται παραγράφου (9) ή, αναλόγως τής περιπτώσεως, τής παραγράφου (10)·
- (δ) δέν έφαρμόζονται έπι έπιτάξεως —
  - (i) ιδιοκτησίας άνηκούσης κατά κυριότητα εις τήν Δημοκρατίαν ή κατεχομένης υπό τής Δημοκρατίας διά δημοσίαν χρήσιν· ή
  - (ii) οικήματος ένθα συνήθως ένασκεΐται ή δημοσία λατρεία.

Γνωστοποιήσεις.

15.—(1) Αί δυνάμει τών διατάξεων του παρόντος Νόμου γενόμεναι γνωστοποιήσεις ή άνακοινώσεις, κοινοποιούνται είτε διά προσωπικής έπιδόσεως είτε διά συστημένης έπιστολής άποστελλομένης εις τήν τελευταίαν γνωστήν διαμονήν του προσώπου, δι' ό προορίζεται ή γνωστοποίηση ή άνακοίνωσις :

Νοείται ότι θταν τό πρόσωπον δι' ό προορίζεται γνωστοποίηση ή άνακοίνωσις—

- (α) είναι άνήλικον, διανοητικώς άσθενές ή δικαστικώς άπηγορευμένον υπό άρμοδίου δικαστηρίου εκ τής διαχειρίσεως τών υποθέσεων αυτού, ή γνωστοποίησης ή άνακοίνωσις κοινοποιείται εις τόν κηδεμόνα, ή εις υπό του δικαστηρίου υποδεικνυμένον πρόσωπον, είτε διά προσωπικής έπιδόσεως είτε διά συστημένης έπιστολής άποστελλομένης εις τήν τελευταίαν αύτου γνωστήν διαμονήν·
- (β) άπουσίαξη εκ τής νήσου Κύπρου έπιπροσθέτως τής διά συστημένης έπιστολής άποστολής τής γνωστοποίησησεως ή άνοκοίνωσεως εις τήν τελευταίαν γνωστήν αύτου έν Κύπρω διαμονήν, δημοσιεύεται αντίγραφον τής τοιαύτης γνωστοποίησησεως έν έφημέριδι κυκλοφορούση έν Κύπρω, και έπι πλέον τοιχοκόλλεται εις έμφανές μέρος έν τή πόλει ή τώ χωρίω έν ώ τό πρόσωπον εις ό αύτη άπευθύνεται είχε τήν τελευταίαν αύτου γνωστήν έν τή νήσω Κύπρω διαμονήν.

(2) Ὅσακις ἡ γνωστοποίησις ἢ ἀνακοίνωσις γίνεται διὰ προσωπικῆς ἐπιδόσεως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ προσώπου ὅπερ προέβη εἰς τὴν ἐπίδοσιν καὶ ἀναγράφον τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως, συνιστᾶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπόδειξιν τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως.

(3) Ὅσακις ἡ γνωστοποίησις ἢ ἀνακοίνωσις τοιχοκολλᾶται δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ προσώπου ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν τοιχοκόλλησιν, καὶ ἀναγράφον τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τοιχοκολλήσεως, συνιστᾶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπόδειξιν τῆς τοιαύτης τοιχοκολλήσεως.

(4) Γνωστοποίησις ἢ ἀνακοίνωσις κοινοποιηθεῖσα δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, λογίζεται ἐπιδοθεῖσα εἰς τὸ πρόσωπον εἰς ὃ αὕτη ἀπευθύνεται οὐχὶ βραδύτερον τῆς ἐβδόμης ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αὕτη ἐταχυδρομήθη :

Νοεῖται ὅτι δασάκις τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἡ τοιαύτη γνωστοποίησις ἢ ἀνακοίνωσις ἀπεστάλη ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, καὶ ἐπιπροσθέτως τῆς διὰ συστημένης ἐπιστολῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωστοποίησεως ἢ ἀνακοίνωσεως ἀντίγραφον ταύτης δημοσιεύηται ἐν τινὶ ἐφημερίδι, καὶ τοιχοκολλᾶται ὡσαύτως ὡς προβλέπεται ἐν παραγράφῳ (β) τῆς ἐν ἐδαφίῳ (1) διαλαμβανομένης ἐπιφυλάξεως. ἡ γνωστοποίησις ἢ ἀνακοίνωσις λογίζεται ἐπιδοθεῖσα τῷ τοιοῦτῳ προσώπῳ ἐντὸς πενήτηκοντα ἡμερῶν, τῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κάτωθι ἡμερῶν, ἤτοι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αὕτη ἐταχυδρομήθη, ἢ τὸ ἀντίγραφον ἐδημοσιεύθη, ἢ ἐτοιχοκολλήθη ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω.

16. Ὅσακις ὁ παρῶν Νόμος προβλέπη τὴν ὑπὸ τινος προσώπου παραλαβὴν ἢ ἐπίδοσιν γνωστοποιήσεως ἢ τὴν διενέργειαν οἰασθήποτε πράξεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπη ἐκ τοῦ κειμένου, τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ διὰ προσηκόντως διορισθέντος πληρεξουσίου ἢ ἀντιπροσώπου.

* Ἀντιπρόσωποι.

17.—(1) Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον θὰ ἐκδώσῃ διαδικαστικὸν κανονισμὸν ρυθμίζοντα τὴν πρακτικὴν καὶ δικονομίαν τῶν δικαστηρίων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ ἐνώπιον τούτων ἀκολουθητέα διαδικασία εἰς οἰανδήποτε ὑπόθεσιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ τὰ ἐπιβλητέα τέλη καθορίζεται συμφώνως τῷ τοιοῦτῳ Κανονισμῷ:

Διαδικαστικὸς κανονισμὸς, διαδικασία, τέλη.

Νοεῖται ὅτι μέτρα, οὐ ἐκδοθῆναι τοιοῦτος διαδικαστικὸς κανονισμὸς, ἅπαντα τὰ ζητήματα, ἡ δικονομία καὶ ἡ καταβολὴ τῶν τελῶν διέπονται, τῆρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὑπὸ τῶν περὶ Γνωστοποιήσεως Ἀπαιτήσεως Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποῦς Ἀμύνης Κανονισμῶν καὶ τῶν περὶ Γενικοῦ Δικαστηρίου Ἀποζημιώσεων διὰ Σκοποῦς Ἀμύνης Κανονισμῶν, ἢ, ἐὰν οὐδὲν προβλέπεται περὶ τούτων ἐν τοῖς ὡς εἴρηται Κανονισμοῖς, τὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἡ δικονομία καὶ τὰ τέλη διέπονται, τῆρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὑπὸ τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Διατάγματος περὶ Δικαστικῶν Τελῶν ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν.

Σ. Ν.
Τόμος I,
σελίς 521 ἐπ.
Σ. Ν.
Τόμος II,
σελίς 461 ἐπ.
Σ. Ν.
Τόμος II,
σελίς 120 ἐπ.
αὐτόθι,
σελίς 323 ἐπ.

(2) Ἄνευ ἐπιρρασμοῦ τῆς γενικότητος τοῦ ἐδαφίου (1) ὃ ἐν τούτῳ ἀναφερόμενος διαδικαστικὸς κανονισμὸς δύναται νὰ προβλέπη—

- (α) περὶ τῆς συνοπτικῆς ἐκδικάσεως οἰουδήποτε ζητήματος ἐπιγούσης φύσεως ὅπερ χρῆζει τοιαύτης ἐκδικάσεως·
- (β) περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν τύπων καὶ τελῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐνώπιον δικαστηρίων προσαγομένας ὑποθέσεις δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταῦτα ἐξόδων·
- (γ) περὶ τῆς ρυθμίσεως οἰουδήποτε ζητήματος ἀφορῶντος εἰς ἐφέσεις γενομένας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐκ τοῦ παρόντος Νόμου προκυπτούσας δικαστικὰς ὑποθέσεις·
- (δ) περὶ τοῦ καθορισμοῦ, τῆρουμένου τοῦ Συντάγματος, τῆς συνθέσεως οἰουδήποτε δικαστηρίου δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου.

(3) Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διδῇ ὁδηγίας ἀναφορικῶς πρὸς οἷον δὴποτε ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπίδοσιν γνωστοποιήσεως δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἢ εἰς τὴν ἀντιπροσώπῳεισιν διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου οἰουδήποτε ἐνδιαφερομένου ὅστις εἶναι ἀνίκανος ἢ ἀπουσιάζει ἐκ τῆς νήσου Κύπρου ἢ οὐτινος ἢ κατοικία εἶναι ἀγνωστος, ὡς καὶ ἀναφορικῶς πρὸς οἷον δὴποτε ἕτερον ζήτημα ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπὸ δικαστηρίου ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Κανονισμοί.

18.—(1) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ θεσπίσῃ Κανονισμοὺς δημοσιευομένους ἐν τῇ ἐπίσημῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, διὰ τὴν καλυτέραν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς γενικότητος τοῦ ἐδαφίου (1), οἱ ἐν τούτῳ ἀναφερόμενοι Κανονισμοὶ δύναται νὰ προνοῶσι—

(α) περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν ὄρων διενεργείας προκαταρκτικῆς ἐρεύνης περὶ τὴν καταλληλότητα τῆς ἐπιταχθησομένης ἰδιοκτησίας, καὶ τῆς ὕψ' οἰασθῆποτε ἀρχῆς, ἢ λειτουργοῦ ἐπιτασσούσης ἀρχῆς, διενεργείας πράξεως τινος

(β) περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιταχθεῖσα ἰδιοκτησία δύναται νὰ παραχωρηθῇ προσωρινῶς εἰς ἀπαλλοτριώσαν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτασσούσης ἀρχῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν ὄρων παραχωρήσεως τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας.

Μεταθαιτικαὶ διατάξεις.

19. Ἐὰν ἡ διαδικασία ἐπιτάξεως ἰδιοκτησίας ἤρξαστο πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς τότε ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας, ἐφαρμόζονται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις, ἢτοι—

(α) ἢ ὡς εἴρηται διαδικασία θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς ὡς ἐὰν ἐγένετο δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

(β) ἢ ἀποζημιώσεις θὰ ὑπολογίζηται καί, ἅμα ὡς συμφωνηθῇ ἢ καθορισθῇ, θὰ καταβάλληται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καταργηθέντος περὶ Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Νόμου, ὡς ἐὰν ὁ παρῶν Νόμος δὲν εἶχε θεσπισθῇ.

Κεφ. 173.

(γ) πᾶσα διαδικασία ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐπίταξιν ἰδιοκτησίας καὶ ἐκκρεμοῦσα ἐν οἰωδήποτε Δικαστηρίῳ, ἢ ἐνώπιον τούτου κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκδικάζεται καὶ ἐκδίδεται ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασις ὑπὸ Δικαστηρίου ἔχοντος δικαιοδοσίαν ὅπως δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδικάζῃ καὶ ἀποφασίζῃ ἐπὶ ταύτης.

Κατάργησις.
Κεφ. 173.

20. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 19, ὁ περὶ Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Νόμος διὰ τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Νοεῖται ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη οὐδόλως ἐπηρεάζει τὸ ἔγκυρον τῶν περὶ Γνωστοποιήσεως Ἀπαιτήσεως Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Κανονισμῶν, καὶ τῶν περὶ Γενικοῦ Δικαστηρίου Ἀποζημιώσεων διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Κανονισμῶν, οἵτινες ἐθεσπίσθησαν δυνάμει τοῦ περὶ Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Νόμου, καταργηθέντος διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ διατάξεις τῶν τοιούτων Κανονισμῶν ἐξακολουθοῦσιν οὔσαι ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδώσῃ διαδικοστικὸν κανονισμὸν ὡς προβλέπεται ἐν ἀρθρῳ 17. Ἐπὶ τούτῳ δὲ οἱ περὶ Γνωστοποιήσεως Ἀπαιτήσεως Ἀποζημιώσεως διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Κανονισμοὶ καὶ οἱ περὶ Γενικοῦ Δικαστηρίου Ἀποζημιώσεων διὰ Σκοποὺς Ἀμύνης Κανονισμοὶ θὰ λογίζωνται ἀνακληθέντες.

Σ. Ν.
Τόμος I,
σελίς 521 ἐπ.
Σ. Ν.
Τόμος II,
σελίς 461 ἐπ.
Κεφ. 173.